
Maja Šorli, glavna in odgovorna urednica

Prvi Amfiteatrov simpozij, organiziran jeseni 2017, je obrodil sadove. Pred nami je tematski blok na temo kastracije slovenskega političnega gledališča, ki ga je uredil in predstavil Tomaž Toporišič. Osem slovenskih razprav, opremljenih s podrobnimi angleškimi povzetki, dopolnjuje izvrstna študija Ede Čufer o projektu Marka Peljhana *Makrolab*, ki s konfrontacijo umetnosti in vojne reafirmira idejo avantgarde na prehodu iz 20. v 21. stoletje.

Devetim razpravam se pridružujejo tri knjižne recenzije. Nika Arhar temeljito očrta okoliščine razvoja lutkovne umetnosti v 20. stoletju na Slovenskem, kot ga prikazuje knjiga Edija Majarona *Vera v lutko*. Ta »osupne z obsežnim pregledom lutkovnih predstav, besedil in ustvarjalnih tendenc« ter je »dragocen dokument prakse, dojemanja in akterjev lutkovnega gledališča druge polovice 20. stoletja tako za ustvarjalce kot tudi za ljubitelje lutkovnega gledališča in lutke nasploh«. Kaja Kraner analizira knjigo Andrewa Hewitta *Družbena koreografija. Ideologija kot performans v plesu in vsakdanjem gibanju*, v kateri avtor konceptualizira prepletanje estetskega in političnega na področju koreografije. Recenzentka delo označi za presenetljivo izviren doprinos »k mišljenju sicer precej prežvečene teme relacije estetike, umetnosti in politike«. Eva Pori pregleda monografijo Mateje Pezdirc Bartol *Navzkrižja svetov: študije o slovenski dramatik*.

Naj se na koncu še pisno zahvalim Tomažu Toporišiču ter pripravljalnemu odboru za izvedbo Amfiteatrovega simpozija, Tomažu tudi za pripravo tematskega bloka, vsem udeleženkam in udeležencem simpozija za prispevke, občinstvu pa za živahno debato. Naj vam branje te številke polepša poletje!